

397.

Z Lišně.

Co pak je to za ve-se-lí, dež só je-šče ka-mna ce-lý,

co pak je to za ve-se-lí, dež só je-šče ka-mna ce-lý?

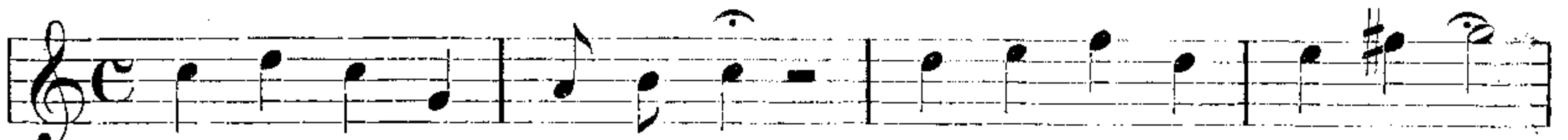
Co pak je to za veselí,
dež só ješče kamna celý? *)

9. Po jídle.

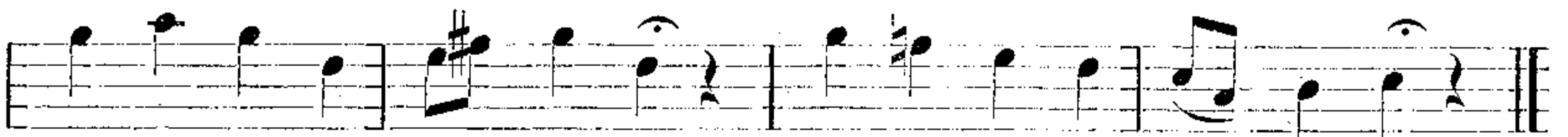
398.

Zdlouha.

Z Lipova.

Bu-diž sla-vně zve-le-ben Pán Bůh v tro-ji - ci je-den,

že nás mdlých po-sil - ňu - je. z lásky své o - pa - tru - je.

Budiž slavně zveleben
Pán Bůh v Trojici jeden,
že nás mdlých posilňuje,
z lásky své opatruje.

Divně z tučnosti zemské
také z rosy nebeské,
dávaje požehnání
svým úrodám na zemi.

O nestihlá moudrosti,
buď chvála tvé milosti,
z nasycení časného,
z rukú tvých přijatého.

Dejž hodně požívati,
v dobrém vždy pracovati,
tak dojíti sytosti
v radosti na vysosti. Amen.

*) Na bohaté selské svadbě často leckdo z rozjařených hostí „stoupne si před kamna, vodzpívá toto písničko — a bác! do kamen!“